

Til §§ 17 og 18.

De foreslåede bestemmelser svarer ganske til den nugældende lovs § 2, stk. 1 og 6, og § 4, stk. 1.

Til § 19.

Medens der ikke er foreslået nogen særlig straffebestemmelse for overtrædelse af den jordemoderen ved § 6 pålagte pligt til at vise omhu og samvittighedsfuldhed under udøvelsen af sin gerning, idet mindre forseelser af denne art i almindelighed ikke er egnet til retslig forfølgning ved domstolene, bør der tilvejebringes en særlig straffehjemmel for grovere eller gentagen forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af virksomheden som jordemoder.

De foreslåede bestemmelser svarer i det væsentlige til dem, der i straffelovens § 157 er foreskrevet for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, idet jordemoderen bl. a. i kraft af sin offentlige anerkendelse i denne relation — iøvrigt på samme måde som læger — bør ligestilles med de nævnte personer.

Når jordemødre har udvist forsømmelse eller skødesløshed af den nævnte art, vil de herefter kunne straffes, selv om skade ikke er indtrådt.

Til § 20.

Påtale af overtrædelser af loven eller af de med hjemmel heri fastsatte regler bør kun finde sted efter begæring af sundhedsstyrelsen, da der til bedømmelse af de heromhandlede forhold udkræves en særlig sagkundskab, og da sundhedsstyrelsen iøvrigt udøver det offentlige tilsyn med jordemødrene. Ordene „hvor andet ikke er bestemt“ har henblik på sager angående tilsidesættelse af tavshedspligten, idet disse sager som tilkendegivet ved henvisningen i § 8 til straffelovens § 275 kun påtales af den forurettede selv eller efter hans begæring. De foreslåede regler om påtale svarer iøvrigt til de for læger gældende, jfr. lægelovens § 28.

Bestemmelserne i 2. punktum svarer til bestemmelserne i § 14, 2. punktum, i den nugældende lov, idet det dog er fundet ønskeligt at undtage de mere betydelige lovover-

trædelser, der er omhandlet i forslagets § 19, stk. 1, fra politisagerens område.

Til § 21.

Den foreslåede bestemmelse svarer i det væsentlige til § 5, stk. 7, 2. punktum, i loven om sundhedsvæsenets centralstyrelse, og den pålagte indberetningspligt er påkrævet af hensyn til, at det påhviler sundhedsstyrelsen at udstede offentlig bekendtgørelse om en jordemoders fortabelse af retten til at udøve jordemodergerning, jfr. § 5, stk. 7, 1. punktum, i ovennævnte lov samt § 4, stk. 7, i nærværende lovforslag.

Til § 22.

Det er ikke anset for påkrævet at foreskrive, at de jordemødre, der nu er berettiget til at udøve jordemodervirksomhed, skal erhverve autorisation efter lovforslagets bestemmelser for at kunne fortsætte deres virksomhed, men sådanne jordemødre har efter forslaget ret til praksis i samme omfang, som de har haft hidtil.

Til § 23.

Reglerne i den gældende jordemoderlov om distriktsjordemodervæsenet foreslås ændret ved et særligt forslag til lov om distriktsjordemødre.

I medfør af den regeringens i § 16 i jordemoderloven af 1914 givne bemyndigelse blev denne lov ved kgl. anordning nr. 49 af 11. februar 1920 med de fornødne lempelser sat i kraft på Færøerne. Nævnte anordning er senere ændret ved kgl. anordning nr. 186 af 12. juni 1925, kgl. anordning nr. 63 af 4. marts 1939 og kgl. anordning nr. 498 af 22. december 1939.

Ifølge lov nr. 137 af 23. marts 1948 om Færøernes hjemmestyre henhører jordemodervæsenet til de områder, der kan overføres til det færøske hjemmestyre. Indtil der måtte blive truffet bestemmelse om sådan overførelse, vil jordemodervæsenet vedblive med at være fællesanliggende, og der er optaget forhandling med de færøske myndigheder om, hvorvidt og i hvilket omfang de i lovforslaget indeholdte bestemmelser bør være gældende for Færøerne.